

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

(ગુજરાત કોપીરાઇટ વિભાગ)

અનુક્રમાંક 1932 કિંમત ૬ આ.ન/

ગ્રંથનામ ડિ. 221. મહામદ ડનીડ વ
2156 દે

વર્ગાંક

કિસ્સા

મહમદ હનીફ વ સફેદ દેવ

(યાને મહમદ હનીફ સફેદ દેવને માસ્યા.)

છપાવી પ્રગટ કરનાર.

અલાદીનભાઈ ગુલામહુસેન

આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭ ના રૂપ માં આકટ પ્રમાણે
રજીસ્ટર કરેલું છે.

મુંબઈ મધે.

“હિગલ” આપખાતામાં છાપું

કિંમત ૬ આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ઓપીનિંગ-મંત્ર
૭૩૨

બીસમીલ્લા હીર રહમાં નીરરહીમ.

અલહમદ લીલ્લાહે રખબિલં આલમીન

વસ સલાત વસ સલામ અલા રશુલહી વઆલ

આલહી વ અસહાબિહી અજમુદીન.

શુકર હે ઉમ પરવર દીગા ~~કુન કે કહેને સે સારી~~
જહાન કે પેદા કીયા, ઐર અપને જુરમે ખતમુન નખી કે
જુલવા દે જૈહુરમે લાયા. અંમા બાદ એ કિશ્સા મહમદ
હનીફ સફેદ દેવ વ જમહુર કા અસલ નસર મે ફારસો જૈયાન
મેં થા, લેકીન એક શાધર તખિલ્લુસ મિસકીન બહુત મેહિનત
મુશકત લેકે ઉસકું જૈયાન દખ્ખની તજૈમ મેં કીયા થા, અપ
કમ યાખી કે અપ્પ એ કિદવી ને ખસેહત તમામ હરક
ગુજરાતી જૈયાન દખ્ખની મેં જીંતત દીયા, ઉમમેદ હૈ, કે
મુસલમાન બાબું ઇમ કિરમે કે પરહકર સવાબ સે મુશરફીફ
હોંગે ઐર જો કુછ ગલતી હો તો ફલમ મેહત સે
ઇસીલાહ દેવં.

અલ ઇનસાન મરકબું નલ ખતિયા.

વન નીસયાન.

વસસલામ.

કીસ્તા મહમદ હનીફ સફેદ દેવ વ જમહુર.

બીસમીલ્લા હીર રહમાં નીરરહીમ.

— ૦૦ —

દર નાઆત ખુદા વ પજતન.

- મિસ્ત મૈ કરેં જ અનામેં ખુદા ॥
 મહમદ નખી ગુર પાંદા કિતા ॥ ૧ ॥
- મો રોશન મિસ્ત જગમે તેરી સહી ॥
 મો હમમે મિસ્ત કુછ ન જાવે કહી ॥ ૨ ॥
- તુહીં આપ દિલમેં ઉગ્ગલા કરે ॥
 મુખ્ત આત લેકર મો દિલમેં ધરે ॥ ૩ ॥
- મેરા દિલ મુનોવર કરે પઝ સું ॥
 શમો રાજી દિલમેં તેરે ધસિક સું ॥ ૪ ॥
- ન હોવે મેરે દિલમેં તુજ બિન કોહી ॥
 કરેં યાદ તેરી ન લાગેં દોહી ॥ ૫ ॥

ਖਲਾਈ ਤੂੰ ਖਾਇ ਗਰੀਬਾਂ ਨਵਾਜੈ ॥	
ਘਾਪਸ ਲੇ ਤੂੰ ਰਹਿਮਤਿ ਰੇਖੇ ਗੁਦਾਜੈ ॥	॥ ੯ ॥
ਮੇਰਾ ਜੂਨ ਜੈਦੀਸੇ ਹੀ ਪਾਇ ਮਾਯ ॥	
ਸੋ ਰੇਖੇ ਹਥਰਕੁ ਤੂੰ ਰਾਖਨਾ ਸੁੰਭਾਲ ॥	॥ ੭ ॥
ਮੇਰੇ ਮਿਨ ਸੋ ਤੇਰੇ ਕੀਕਾਣਾਂ ਨਹੀਂ ॥	
ਤੇਰੀ ਹਿਕਮਤਾਂ ਕੁ ਪਛਾਨਾ ਨਹੀਂ ॥	॥ ੮ ॥
ਏ ਜਾਪ ਤੂੰ ਕਰੇਗੀ ਕਰਮਕੀ ਨਰਰ ॥	
ਅਲੇ ਜਾਏ ਮੋਮਿਨ ਸੋ ਜਨਮ ਬਿਤਰ ॥	॥ ੯ ॥
ਯੁਨਾਹਾਗਾਰ ਆਉਤ ਹਮਨ ਪੁਰ ਯੁਨਾਹ ॥	
ਸੋ ਨਾਂਮਾ ਅਮਲਕਾ ਭੁਵਾ ਹੀ ਸੀਹ ॥	॥ ੧੦ ॥
ਮਹੰਮਦ ਉਜਲਾ ਦੇ ਜਗਮੇ ਖੀਆ ॥	
ਦੇਨ੍ਹਾਂ ਜਗਮੇ ਉਸਕੁ ਯੁਜੈਰੀ ਦੀਆ ॥	॥ ੧੧ ॥
ਜੁਆਮੇ ਮੇਰੇ ਦੇ ਤੁ ਸੀਰੀ ਸੁਪਨਾਂ ॥	
ਸਨਾਓ ਮਹੰਮਦ ਮੇ ਰਾਖ ਦਿਲ ਜਾਨ ॥	॥ ੧੨ ॥
ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਾਖੇ ਦੀਲਮੇ ਧੀਰਖ ਮੁਸਾਵਜ ॥	
ਰਹੇ ਮੁੰਤਜਰ ਉਰੇ ਖਾਇ ਗਦਾ ॥	॥ ੧੩ ॥
ਵਾਂਛਾਂ ਮੋਲਾ ਅਖੀ ਰਹੇ ਦਿਲ ਯੁਰੀ ॥	
ਹਮਨ ਐਰ ਹਮੇਨ ਖਾਹਾਯੈ ਸਹੀ ॥	॥ ੧੪ ॥
ਉਮਤ ਲੋਕ ਸਾਰੇ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇ ਧਾਰ ॥	
ਕਿਆਮਤਕੁ ਤੁਮਸੇ ਹੀ ਹਮਕੁ ਆਧਾਰ ॥	॥ ੧੫ ॥

આગાજ કીસા

- કિસા અપ્પ સુનો ખલક સપ્પ કાન ધર ॥
 લતાફત હાં ઇસમે સો શીરીં ચકર ॥ ૧૬ ॥
- કે રાવી હુકાયત સો કરતા સો પું ॥
 સુનો ખલક તુમ સપ્પ હુકાયત કહું ॥ ૧૭ ॥
- મહમદ હનીફા સો મરદે વલી ॥
 કે ફિક રોઝ આયા બ પેશ અલી ॥ ૧૮ ॥
- હવસ પું ધરે હમસો બહરે શીકાર ॥
 કે જાવે જંગલમે બસુ હજીર ॥ ૧૯ ॥
- સો હજીરત અલી પાસ માગે રજા ॥
 હુકમ દો િ વાલીદ તો જાવે ગજા ॥ ૨૦ ॥
- સો હજીરત અલી પું અપસ દિલ મને ॥
 બોલે સપ્પ હકિકત સો ફરજદ કને ॥ ૨૧ ॥
- કે દુશમન હમારે હાં હર ઠાર પર ॥
 ન જાહયો ગજા તુમ બોહિત દર તર ॥ ૨૨ ॥
- નસીઆત પું હી કર વિદા જો કી ॥
 નિગહ્યાન તુમકું ખુદકું કી ॥ ૨૩ ॥
- કહે દર ઇસ શેહર ન જાવો કહી ॥
 કે આઝીર દુશમન ન દેવે તહી ॥ ૨૪ ॥

રત્ન માંગ એકલે હો ઘોડે સવાર ॥
નિકલ કર ચલે વહાસું દરવાજે આહાર ॥ ૨૫ ॥

મુલાકાત શુદ્ધન દો ખીરાદરાં

દોનું શાહાજીદે હમન ઐર હુસેન ॥
હમીક કું દેખા જો આતે હાં નિ ॥ ૨૬ ॥
લગે પુછને તુમસો ભાણી કીધર ॥
કે ચડ કર ચલે હૈ મો ગોડ ઉપર ॥ ૨૭ ॥
ઊમગકર ઘોડેમે ઉતરે તલે ॥
હસન વાર હુસેનમે ગલેજો મિલે ॥ ૨૮ ॥
પુછે એ એમામા એ ભાણી કીધર ॥
કહા બિનકુ અહિવાલ મય મોલ કર ॥ ૨૯ ॥
દોનું શાહાજીદે અપસ દીલમે લાએ ॥
રહો દુક ખરે જો રજા હમબી લાએ ॥ ૩૦ ॥
શીતાબી રત્ન લાએ હમં આપસે ॥
ચલે શૌક હમ જાત મનસાદમે ॥ ૩૧ ॥
હસન ઐર હુસેન ભાણી દોનું એક દિલ ॥
વો હજીરત અલી પાસ આઈ હૈ મિલ ॥ ૩૨ ॥
કહા એ પિદર હમકું હોવે અમર ॥
મહમદ હમીક સંગ જાવે સફર ॥ ૩૩ ॥

મહમદ હનીફા એકેલા નીકલ ॥
કે જાતે જંગલમે તમાશે બદલ ॥ ૩૪ ॥

હુકમ હોયે હમકુ ઉત્તેકે સંગાત ॥
બોહાત દિન હુયે હૈકે દિલ હૈ ઉચ્ચાટ ॥ ૩૫ ॥

જંગલ મે તમાશા અજબ ખુબ હૈ ॥
દિસે યુલ નઝાકત સે માહાખુબ હૈ ॥ ૩૬ ॥

તખ કરાર હૈધર હુકમ ઇર્જા કીયે ॥
સો ખુશખબર હોકર રજા જબ દિયે ॥ ૩૭ ॥

કે અહ નુર અહનહન અહરિલ નીમા ॥
તુમનકુ હવાલે ખુદકે કીયો ॥ ૩૮ ॥

સો ખુશહાલ ઘોડે પર અસવાર હો ॥
અલે શહેરકે વે દરે બાર હો ॥ ૩૯ ॥

તીનું બાહી જંગલ મને જો ફિર ॥
શિકાર કોહી હાથું ન ઉત્તેકે અડે ॥ ૪૦ ॥

હુવા વક્ત ઇસે ખાતપર દો પહર ॥
હમન કહે અલો બાઈ અપને સો ધર ॥ ૪૧ ॥

હનીફા સો બોલે તબી મેહર મે ॥
કે બાહી અપન શીર અલે શહેરમે ॥ ૪૨ ॥

ખાલી હાથ જાના નહી ખુબતર ॥
અલો આગે ખુશહાલી સું પેશતર ॥ ૪૩ ॥

તીનું બાહી મિલકે અગારી ચલે ॥	
ચંડુલ એક જંગલમે બોલી કરે	॥ ૪૪ ॥
૫ સ્નાદસે બોલા કે ઈઈ ખુશલકા ॥	
કે ઈ તીનુ શાહાજીદે હું મુસતકા	॥ ૪૫ ॥
રાહા ચુપ વહી કહકે ગિસ રાહ ઉપર ॥	
હુએ તપ્પ રવાને હમી ખાટ પર	॥ ૪૬ ॥
અથી એક તપ્પતી હમી રાહ ઉપર ॥	
મુસાફર અગર કોઈ આવે ધધર	॥ ૪૭ ॥
મો રાહાથી ગિસ ખાટકી હર તરફ ॥	
લિખાયા હમિપર મો હું કર હરફ	॥ ૪૮ ॥
અગર સીધી કોઈ રાહા જાવે કભી ॥	
ચલામત મું જાવે કે મુશકલ નહી	॥ ૪૯ ॥
દાવે હાથકી રાહા હુએખત મહી ॥	
મો દરમીઆન કિ રાહ કુશ કર નહી	॥ ૫૦ ॥
તીનું બાહી મીલકર ફિકર જાપ કિયે ॥	
અપસ મે મો આવે ખીચાર તપ્પ કિયે	॥ ૫૧ ॥
હમન ને કહા બાહી ધમિ રાહા પર ॥	
હુકમ દો મુજે તો કર મે યુજીર	॥ ૫૨ ॥
હુએન ને કહા તુમ હો બાહી ખડે ॥	
રખી દો હમનકું રહો તુમ ખડે	॥ ૫૩ ॥

दोनुं लाछीकुं तय हनीक्ष कहे ॥	
अदयसे भोउसे गतर के तले	॥ ५४ ॥
अहँके भाहँमय व हनैरत अली ॥	
कहुं तुमकुं श्री आत मानो वली ॥	॥ ५५ ॥
मे हाजैत सो भागुं तुमारि कने ॥	
भोलि तय अमामा सो दोनो जने	॥ ५६ ॥
कहे लाछी तुमारी सो हाजैत है डेया ॥	
कहा अमे अरनै है डे छम राहाका	॥ ५७ ॥
जे जये गिस राहा कोछ नही आवता ॥	
सो दपुं अ हिउमत पुछाकि है डेया	॥ ५८ ॥
कहा लाछी सोगंद हमन कुं दीये ॥	
वखहे नहीतो तुमकुं रजै नही दीये	॥ ५९ ॥
मदद हकताआला तुमारा होये ॥	
महँमद हनीक्ष वांहासे आगल गये	॥ ६० ॥
उसी राहा पर जे ओछित ओइ था ॥	
हो अमवार भोउ दपन शोक था	॥ ६१ ॥
दरपतां सो जंगलमे दीये ओछित ॥	
सो हर आउपर जड जालीयां ओछित	॥ ६२ ॥
सो आये रवा है दरपतांके पास ॥	
पंथी जनवर के अवाणां है आम	॥ ६३ ॥

- તભી શાહાજૈદા અપસ દિલમે જાન ॥
 બરી હીકમત હૈ હસ જંગલ મીઆન ॥ ૬૬ ॥
- હનીક ફિકરમેથે બ હુકમે હલૌહ ॥
 દીસા એક ખીમા બ અતલશ સીઆ ॥ ૬૫ ॥
- ઝરીકા કુખા થા ગિર્મિદે ઉપર ॥
 તનાબ આબ રેશંમ વ મેખાં થી ઝર ॥ ૬૬ ॥
- નજીક જાકે દેખે તો પરદે ગોહર ॥
 મો ખીમે કા પરદા ઉઠાવે મગર ॥ ૬૭ ॥
- મૈઠા પીર દેખા મો એક તખ્ત પર ॥
 મહંમદ હંનીક વાંહાં ચલે પેશવર ॥ ૬૮ ॥
- સલામુન આલેકુમ મો અએ પીર મરદ ॥
 વોહી પીર ને આહ મારી મો મરદ ॥ ૬૯ ॥
- મો વો પીર દેખા આંખા ખોલ કર ॥
 કહા એ જવાં અહમદી તું મગર ॥ ૭૦ ॥
- સલામ મુજકું તુ અહમદી કા કીયા ॥
 તભી શાહાજૈદા જવાબ ઉંચ દીયા ॥ ૭૧ ॥
- સહી મૈ મોંતહકીક હું અહમદી ॥
 તભી પીર ખોલા કે ખુશ આમદી ॥ ૭૨ ॥
- ધંધર હૈ એહી બુતકું સુજધા તું કર ॥
 વોંહી શાહજૈદા કીયા તબ નજર ॥ ૭૩ ॥

ਸ਼ੋਨੇਕਾ 'ਪਤਾ ਭੁਤ ਗਿਲੀ ਨਾਐਥਾ ॥	
ਵਯਨ ਮੇ ਦੋਸਤ 'ਪੀਸ ਮਥੁ ਭਾਰਥਾ ॥	॥ ੭੧ ॥
ਤਾ'ਪੀ ਸਾਹਾਜ਼ੈਦਾ ਪੀਆਦਾ ਫੁਵਾ ॥	
ਉਸੀ ਭੁਤਕੁ ਲਾਥੁ ਉਠਾਯੋ ਲੀਆ ॥	॥ ੭੨ ॥
ਸ਼ੀਯਾ ਭੁਤ ਫੇ ਫੁਕਤੇ ਫੁਕਤੇ ਸ਼ੀ ॥	
ਦਿਗਰ ਘੋਰ ਭੁਤਾਂਥੇ ਉਨਫੇ ਸ਼ੀ ॥	॥ ੭੩ ॥
ਪੀਐ ਤੇਗ ਲੇ ਲਾਥਮੇ ਲੋ ਪਕਤ ॥	
ਭੇਠਾਥਾ ਵੋ ਕਾਕਰ ਤਾਘਤ ਫੇ ਉਪਰ ॥	॥ ੭੪ ॥
ਤਾ'ਪੀ ਸਾਹਿਜ਼ੈਦਾ ਤਾਘਤ ਨਾ ਥਾ ॥	
ਫਿਕਾ ਫਿਕਾ ਵਡੀ ਪੀਰ ਯੁਮ ਹੋ ਰੁਹਾ ॥	॥ ੭੫ ॥
ਤਾ'ਪੀ ਸਾਹਾਜ਼ੈਦਾ ਫਿਕਰ ਦਿਲਮੇ ਕਰ ॥	
ਕਹਾ ਦੇਵ ਤੂੰ ਹੈ ਮਗਰ ਨਾਫੁਗਰ ॥	॥ ੭੬ ॥
ਉਠਾ ਸਾਹਾਜ਼ੈਦਾ ਸ਼ੋ ਫੁੰਡਨ ਲਗਾ ॥	
ਤਾਘਤ ਫੇ ਦੋ ਪਾਐ ਉਪਾਰਥੁ ਲਗਾ ॥	॥ ੭੭ ॥
ਤਾਘਤ ਫੇ ਭੀਤਰ ਥੇ ਖੁਪਾਥਾ ਸ਼ੀ ॥	
ਫੁੰਡਾ ਸਾਹਾਜ਼ੈਦੇ ਨੇ ਪਾਇਆ ਸ਼ੀ ॥	॥ ੭੮ ॥
ਨਜ਼ੈਰੇ ਨਾਥ ਪਤਾ ਤਾਘ ਸ਼ੋ ਤਲਵਾਰ ਕਾਹਾਤ ॥	
ਕਰੇ ਮਾਰ ਫੁਕਤੇ ਚਸੀ ਠਾਰ ਪਾਰ ॥	॥ ੭੯ ॥
ਸ਼ੀਯਾ ਫਿਕਰ ਤਾਘ ਪੀਰਨੇ ਜ਼ੁੰਬੀਸ਼ੀ ॥	
ਘ ਹੁਕਤੇ ਮਹੰਮਦ ਤੁ ਰਾਘਨਾ ਮੁਨੇ ॥	॥ ੮੦ ॥

ગાંધી શાહાજીદા સો શીર પીર આ ॥	
બેઠા આન કર ફિર ઊંચી જાએ જા	૮૪ ॥
મહંમદ હનીફને નજીર જાળ કીયા ॥	
કે નાગહા ગરબ એક બ સુએ સમા	॥ ૮૫ ॥
સો લશકર વો કાફર કુ પીર જાન કર ॥	
મીતાબીએ અરવાર હોઘોડે ઉપર	॥ ૮૬ ॥
હુવે સવાર લશકર કે આગે ખડે ॥	
તબી લશકર કાફર સો દિલમે દરે	॥ ૮૭ ॥
કીઆ પીર ફરીઆદ લશકર કને ॥	
કિએ બુતકે તુકડે તુકડે ધને ॥	॥ ૮૮ ॥
લગે બોલને તબી સો લશકર તમામ ॥	
જો તાકત નાહી હમકુ ધમકે મુકામ	॥ ૮૯ ॥
મહંમદ હનીફને સો ધમ પીરકું ॥	
ઊંચુ કાફર રકા જો થા મીરકુ	॥ ૯૦ ॥
કિઆ ફિકર દીલમે કર અબ કતલ ॥	
કર દીનકા બોલ ઉપર શગલ ॥	॥ ૯૧ ॥
સો પેહલું મે ઉસ પીરકે એક મરદ ॥	
કે થા બીમ તો એક ગજ ઊંચકા કદ	॥ ૯૨ ॥
ઉંચી વખત સબ કાફર ખાંદ મર ॥	
અધે પીમ હજાર મીલ એક તરફ	॥ ૯૩ ॥

पोछी शाहान्जैदा अजया अके ॥	
तली पीर जेला के अ पुखलका	॥ ६४ ॥
तेरा कोर अगर होवे उसकु जुला ॥	
तुजे आन मैदां तो यारी दीया	॥ ६५ ॥
दीया जवाय शाहान्जैदे अ नापीकार ॥	
मदद हकताआला हँ मिरा सो यार	॥ ६६ ॥
अही पात जाले उसोके कने ॥	
मरद होअे सो मिले तुमारे मने	॥ ६७ ॥
धिशारत कीआ पीरने जय उसे ॥	
अथा पीस तो अके गलजुध असे	॥ ६८ ॥
धसी शाहान्जैदाकु अता पकड ॥	
ले आयो मेरे पास देखुं हुन्नर	॥ ६९ ॥
तुं कीसका सो मिलल आया है कीउं ॥	
भरम धसिके दीलका लो कुछ है सुनु	॥ ७० ॥
आया तयवो काकर मैदानमे ॥	
तली शाहान्जैदा अज सामने	॥ ७०१ ॥
पोछी शाहान्जैदा सो मैदानमे ॥	
हुवा ल मुकापील उमी सामने	॥ ७०२ ॥
कीया शाहान्जैदेने दीलमे प्याल ॥	
के भाई धस काकरकुं कइं तय माल	॥ ७०३ ॥

(૧૨)

- યો કાફર ઉસી વખત તલવાર કાઢાડ ॥
 ક્રીયા શાહાજીદે ઉપર ઉસને વાર ॥ ૧૦૪ ॥
 આયાયો નજીદીક શરફ ખેંચ કર ॥
 પકડ હાથ એક તેગ આવાજ કર ॥ ૧૦૫ ॥
 હવાકુ દિખાયા સો ઉસકી નજીર ॥
 પચાડા ઘોડેસે જમી કે ઉપર ॥ ૧૦૬ ॥
 પકડ ટાંગ દોનુ ઉસકિ ચીર કર ॥
 ઉસે ફેંક ડાલા સો લશકર ભીતર ॥ ૧૦૭ ॥
 પડા હોલ લશકર મને સૂચ દરા ॥
 મારા પેહેલવાં થા કુતુબમે ખડા ॥ ૧૦૮ ॥
 કહા પીર હમંમે ડોઠિ હૈ પેહેલવાં ॥
 લેવે બેર ઉસકા ઉસી વખત હ્યાં ॥ ૧૦૯ ॥
 રહે આપણે જા બજા સૂચ ખડે ॥
 વલે પાઝી આગે ન ક્રીસકા પડે ॥ ૧૧૦ ॥
 ઊસી પીરકે પાસ ફિક જવાન થા ॥
 વોહી પેહેલવાની મે કવાન થા ॥ ૧૧૧ ॥
 કિઆ પિરકું આદિ ઉસને સલામ ॥
 મે ફરમાં રવાં હુ તેરા યુલામ ॥ ૧૧૨ ॥
 હુકમ તુમ કરે તો હસ મસ્દકું ॥
 મુકાબલ જો લાજી ઘોડે ફરદ કું ॥ ૧૧૩ ॥

- पोड़ी पोला मे हुकुम गुज्जु दिया ॥
 जलाया ओहोत धरने मेरा डीया ॥ ११५ ॥
 किया अरने मैदानमे जय्य अवाली ॥
 के तु कोणु है कहे मुन्हे अपाणा राज ॥ ११५ ॥
 महमद हनीकने सो पोले तबी ॥
 आगे आव काहर कहुं मैय्य अली ॥ ११६ ॥
 तबी शाहान्जैदा सो उसकुं कडा ॥
 तेरा नाम क्या है सो मुज्जुं अता ॥ ११७ ॥
 पो पोला मेरा नाम भिलाक हुं ॥
 जवा भरदीमे सय्य हुनरताके हुं ॥ ११८ ॥
 अरंदिप मेरान्हे अंधुर है ॥
 नज्जो तुमें दिलमे कुछ और है ॥ ११९ ॥
 दीया शाहान्जैदे ने उसकु जवाय ॥
 तु किउं दुअता पापमे ये सवाय ॥ १२० ॥
 तेरा पाप है भीर हमन्हेका यार ॥
 तुं किजिं काहरामे गिरकतार पार ॥ १२१ ॥
 मेरा पाप है शहि मरहे अली ॥
 पोड़ी शेर वलीया मंजे है वली ॥ १२२ ॥
 खुदाकि सो इहेमत होवे उन उपर ॥
 सो तुं दीन छोड किजिं आमा अधर ॥ १२३ ॥

- 'पुछहि तरङ्गसे गया तुं निकण ॥
 तुल्ये आ भीलांगि तु मुग्न आय यल ॥ १२४ ॥
 दीया जवाय अमला शीहोणदे कुं ॥
 सुने पात मे री तुमजो कहुं ॥ १२५ ॥
 मेरा पाप ये अकल नादान था ॥
 इसी दिनसु हंमलैका वो पार था ॥ १२६ ॥
 न कुदरत हुन नरमे वो कापील था ॥
 आहोत ये अकल वे सो लकील था ॥ १२७ ॥
 हुवा अक पारस मुग्न धस पातमे ॥
 के इरनंद अली ली कहीं मुग्न भीले ॥ १२८ ॥
 सो आये हो अय तुम मेरे हाथमे ॥
 अकेले सो पाये तुम धस पातमे ॥ १२९ ॥
 दु'हीं पात केहे काहर नेनै पकड ॥
 किया वार तय शाहजहदे उपर ॥ १३० ॥
 दया शाहजहदेने जय बिस वज्जत ॥
 के काहर ने नेनै शीराया हे सज्जत ॥ १३१ ॥
 दिलावर हीमत साहा हो आ गलैय ॥
 दोनु हाथ काहरके किये अंध तय ॥ १३२ ॥
 हुने हाथसे बिसकी पकडी कमर ॥
 पछाज जमीं पर पज ये प्यार ॥ १३३ ॥

- ખાંજર કાહડ ગિચકે સીને જા ચડે ॥
 કે ચાહુ જોઢહા મેં કરં વુ મરે ॥ ૧૩૪ ॥
 કહે શીરસો વુજકુ મેં અપ્પ છોડદું ॥
 ખુદા ઔર મહંમદ કુ હક માંન વુ ॥ ૧૩૫ ॥
 કહા તપ્પ સો એમલાક મુસલમાંન હું ॥
 ઇંસી વખત કલમાં કહેા તો પડું ॥ ૧૩૬ ॥
 વોહી પીર ગિચ વખત દેખ્યા તમામ ॥
 કે એમલાક કલમાં વડા મય તમામ ॥ ૧૩૭ ॥
 ગિચી પીરકા નાંમ કતરાંન થા ॥
 બોહિત કુંદ ગીરીમિ વો એકવાન થા ॥ ૧૩૮ ॥
 આયા દોરતે પીર શાહાજીદે પાસ ॥
 મુજેભી મુસલમાં કરેા દીલ ખુલાસ ॥ ૧૩૯ ॥
 વો જોહેર મુસલમાં હુવા હૈ લઈન ॥
 વલે દિલમેં ગિચકે થા કિના યકીન ॥ ૧૪૦ ॥
 તભી શાહાજીદા ગિચકે ઉપર ॥
 રખે પીઆર દિલસે બોહિત માન ધર ॥ ૧૪૧ ॥
 સો એમલાક કતરાંન ને કીતી ફિકર ॥
 અભી શહેજીદા સો લેજાવે ધર ॥ ૧૪૨ ॥
 ફરેખ ઔર મકર ગિનપર હમ કુચ કરે ॥
 દોનુ આપ દિલમે ફિકર ચે ધરે ॥ ૧૪૩ ॥

- ਕਹੇ ਦੋਨੁ ਆਪ ਹਮ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈਂ ॥
 ਧਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਕੇ ਲੋਕ ਅੰਯਨ ਹੈਂ ॥ ੧੪੪ ॥
- ਸੁਨੀ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਧੇ ਆਤ ਨਾਮ ॥
 ਹੁਏ ਧੋਤ ਦਿਲ ਆਪ ਯੁਗਲ ਨਾਮ ॥ ੧੪੫ ॥
- ਹਜ਼ੀਰਾ ਹੋ ਅਸਵਾਰ ਸ਼ਹਿਰ ਕੁ ਆਏ ॥
 ਸੋ ਅਮਲਾਕ ਕਤਰਾਂ ਕਿਕਰ ਮੇ ਪੌਏ ॥ ੧੪੬ ॥
- ਲੇ ਨਾ ਤਾਜ ਪਰ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ ਆਏ ॥
 ਹੋ ਦਰਤ ਅਸਤਾ ਅਮਲਾਕ ਕਤਰਾਂ ਆਏ ॥ ੧੪੭ ॥
- ਪੀਏ ਦੋਨੁ ਮਲਖੁਨ ਘੋੜ ਆਨ ਕਰ ॥
 ਕਰੇ ਮਲਖੇਹਤ ਕਿ ਆਹਮ ਦਿਗਰ ॥ ੧੪੮ ॥
- ਨਾਵਾਂ ਚਿਸ ਮੁਲਕਸੇ ਸੋ ਭੁਤਾ ਨ ਨਾਵਾਂ ॥
 ਸ਼ਹਿਰ ਘਰ ਪੀਆਲਾ ਪੀਯਾ ਆਨ ਨ ਨਾਵਾਂ ॥ ੧੪੯ ॥
- ਕਿਕਰ ਦਿਲਮੇ ਕਾਕਰ ਸੋ ਗੀਸ਼ਦਿਨ ਕਰੇ ॥
 ਸ਼ਹਿਰ ਕੰਢ ਸੇ ਕਾਨੀਲ ਪੀਆਲਾ ਘਰੇ ॥ ੧੫੦ ॥
- ਲੇ ਆਏ ਪੀਆਲਾ ਧੋ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ ਪਾਸ ॥
 ਕਹੇ ਹੈ ਕੇ ਦਿਲਮੇ ਧੁਮਾਗੀ ਹੈ ਆਸ ॥ ੧੫੧ ॥
- ਅਗਰ ਧੁੰਦ ਧਰਘਤ ਕਰੇ ਧੁਮ ਕਯੁਲ ॥
 ਸੁਨੀ ਮਾਂਦਗੀ ਰਾਹਕਿ ਨਾਵੇਂ ਗੇ ਭੁਲ ॥ ੧੫੨ ॥
- ਕਹਾ ਸ਼ਾਹਾ ਧੁਮ ਹਮ ਪੌਰੇ ਧੇ ਮੇਨਾਤ ਧਰੇ ॥
 ਹਮਾਰੇ ਪਦਰ ਧੇ ਧਸੀਧੇਨ ਕਰੇ ॥ ੧੫੩ ॥

અગર કહીં છંયાફત ખાનેકું જાવ ॥	
અવલ જો ખીલાવે ઊમીકું ખીલાવ	॥ ૧૫૬ ॥
મો કતરાં વ એમલાક સુંના યે સુખન ॥	
ખડે રહે બ અફગોસ દોનુ મો ધુત	॥ ૧૫૭ ॥
જખ વો શાહજાંદા હુકમ યે કિયા	
ઝમી યુફતગો સું હિનકા કાંપા લીઆ	॥ ૧૫૮ ॥
લીઆલે કું એમલાક લીઆ હાથમે ॥	
પકડ કર અડાયા ઊમી સાથમે	॥ ૧૫૯ ॥
વો દાનિમગીરીસું જૈહર કીઝી પીયે ॥	
વોહી જૈહર કાતીલ જમીં મટ દોયે	॥ ૧૬૦ ॥
દેખા શાહજાંદા જૈમી પર જૈહર ॥	
ગીરા જો જૈમી પર મો દેખા નઝર	॥ ૧૬૧ ॥
જૈમીં મખ જૈહર સુંહુઈ તખ મીઆ ॥	
જહીં શૌહાજાંદે ને દેખા ના ગાદા	॥ ૧૬૨ ॥
તખી શૌહાજાંદે ને ધુંકર કહા ॥	
હે આ કાશીરાં યે દગા ફેજી કિયા	॥ ૧૬૩ ॥
મો એમલાક વ કતરાં વોહી હાલ દેખ ॥	
પડે પાંચું શાહજાંદે એક બ એક	॥ ૧૬૪ ॥
ફહે મેને પુમસે ખુરા કેયા કિયા	
હે આમિ આદેશા જો પુમને કિયા	॥ ૧૬૫ ॥

(੨੮)

ਕਹਿ ਅਪਸੋ ਹਮਕੁ ਯੁਨੇਹਮਾਰ ਹੈਂ
 ਹਮੇਂ ਦੋਨੁ ਕਰਮਾਂ ਅਰਦਾਰ ਹੈਂ ॥ ੧੬੪ ॥
 ਯੁਨਾਹ ਅਪਸੋ ਅਪਸੋ ਮੈ ਦੋਨੁ ਕਾ ਖੋਲੀ ॥
 ਦੇਖੋ ਕਾਮ ਧੀਰੁ ਤੁਮ ਕਰੇਗੇ ਚਿਲੀ ॥ ੧੬੫ ॥
 ਨਲੀ ਸਾਹਾਜੀਦਾ ਸੁਕਰ ਅੰਗਿ ਕਿਆ
 ਕੇ ਅਲਹੁ ਮਦੋਲੀਛਲਾਹੁ ਜੰਹਰੁ ਨਾ ਪਿਆ ॥ ੧੬੬ ॥
 ਨਲੀ ਕਾਕਿਰੇਨੇ ਬਲਾਹੁ ਖੁੰ ਕਿਆ
 ਕੇ ਮਨਲਪੁ ਹਮਾਰਾ ਧੇ ਕੁਝ ਨਾ ਛੁਪਾ ॥ ੧੬੭ ॥
 ਸੋ ਅਮਲਾਕ ਕਤਰਾਂਕੁ ਖੁੰ ਕਰ ਕਹਾ
 ਦੋਨੋ ਕਾਕਿਰੇਨੇਂ ਸੀਕਰੁ ਨਾਮੁ ਕਿਆ ॥ ੧੬੮ ॥
 ਲਗੇ ਕਹਿਨੇ ਧੀਰੁ ਸਾਹਾਜੀਦੇ ਕੇ ਤਾਂਹ
 ਹਮਾਰੀ ਮੁਰਾਦੁ ਹਮਨੇ ਪਾਠਿ ਨਹੀਂ ॥ ੧੬੯ ॥
 ਰਹੀ ਆਰਥੁੰ ਹਮਕੁ ਚਿ ਦਿਲ ਮਨੇ
 ਹਮਾਰਾ ਨਾਪਾਇੋ ਸੋ ਖੀਭਿੰ ਕਰ ਅਨੇ ॥ ੧੭੦ ॥
 ਖਲਿ ਸਾਹਾਜੀਦਾ ਅਰਮਕੁੰ ਅੰਮਾਲ ॥
 ਅਯੁਯੁੰ ਹੇਠਿ ਕਾਕਰੁ ਖੀਭਿੰ ਚਿ ਮਕਾਲ ॥ ੧੭੧ ॥
 ਧੋਲੀ ਪੀਰੁ ਕਾਕਰੁ ਛੁੰਨਰੁ ਖੁੰ ਕਰ
 ਲੀ ਜਨੈ ਯੁਲਾਕਰੁ ਧੰਸੀ ਆਂਮ ਪਰ ॥ ੧੭੨ ॥
 ਦੇਖੇ ਆਮ ਪਰਸੇ ਅਪਨੁ ਭਿਸਕੁੰ ਭਾਲ ॥
 ਤੋ ਹੋਖੇ ਹਮ ਕਾਗੇਗੁ ਅਮੀਰਸੇ ਅੰਮਾਲ ॥ ੧੭੩ ॥

દોનું મિલ હુવે ખુશ ઇસી ફિકર પર ॥	
કહે શાહાજીદેકું ઇસ તોર પર	॥ ૧૭૪ ॥
કહે ફિર સુનો શાહાજીદેકું તમ ॥	
ઉસી બામ પર હૈ તમારા અજબ	॥ ૧૭૫ ॥
અજબ તમારા સો દીસતા જો હૈ ॥	
જંગલ નુરસે પુર માંનુર હૈ	॥ ૧૭૬ ॥
કહા શાહાજીદે જોહીત ખુબતર ॥	
કિયા કરદ જોનેકા ઉસ બામ પર ॥	॥ ૧૭૭ ॥
વલે શાહાજીદા સો હુશીઆર થા ॥	
ઉનુકે મકરસે ખબરદાર થા	॥ ૧૭૮ ॥
પીછે આં મોલકર ઉસી બામ પર ॥	
સો એમલાક વ કતરાં મકર બાંધકર	॥ ૧૭૯ ॥
વો દોનુ મકર સે ફિર ધુંકર કહે ॥	
ખુદા જો નિગેહ્યાં તો કુછ ના ચલે	॥ ૧૮૦ ॥
તબી શાહાજીદા ઉસી બામ પર ॥	
ખડા દેખતા થા જંગલ ભર નજર	॥ ૧૮૧ ॥
દેખે ફિક તરફ તો અંધારા અંધાર ॥	
લગે પુછને ઉનકું ફિર બાર બાર	॥ ૧૮૨ ॥
સો ઉસ દસ્ત મે થા અંધારા જોહીત ॥	
કહે દસ્ત મે કેયા સીઆહકા જોત	॥ ૧૮૩ ॥

દીવા જવાબ એમલાક શાહાજીદું ॥	
સો ઉમ્મ જાન કી મેં હકીકત કહું ॥	॥ ૧૮૬ ॥
કહા યે જંગલ જો ખયાખાન હૈ ॥	
ઉમ્મી જાન પર ફિક ખરા દેવ હૈ ॥	॥ ૧૮૫ ॥
પયેમખર સુલમાન કે વખતકા ॥	
હમ્મી જાન પર યે તો રહેતા ખરા ॥	॥ ૧૮૬ ॥
કહું નામ હસકા સફેદ દેવ હૈ ॥	
હમેશા જંગલમે ઉમે આર હૈ ॥	॥ ૧૮૭ ॥
જંગલ સખ ઉમ્મી દમસે હોવે શીઆ ॥	
મહમદ હનીફ ને કીધ શીર નિગાહા ॥	॥ ૧૮૮ ॥
દેખા ફિક કિલ્લા દુર ઉમ્મ દસતમે ॥	
કપ્પી આપે નજીદીક કમુ ભાગતે ॥	॥ ૧૮૯ ॥
હનીફને ખોલે ફિર એમલાક કું ॥	
કિલ્લા નિ અજાબ કાંઠાં ખોલ તું ॥	॥ ૧૯૦ ॥
યે દિસતા કિલ્લા હૈ ખોલિત દુરકા ॥	
કહા યે કિલ્લા હૈ સો જમહુરકા ॥	॥ ૧૯૧ ॥
કે ફિક બહન હૈ ઉમ્મી માહાખુખ તર ॥	
હુસન આર જતાફત મે ખોલિત ખુખતર ॥	॥ ૧૯૨ ॥
ખોલિત ખુખ સુરત હૈ કરું કિયા ખયાન ॥	
જો દમે ઉમ્મીકું તો જાવે પરાન ॥	॥ ૧૯૩ ॥

ਏ ਹੈ ਸਾਤ ਭਾਖ ਉਸੀਏ ਸਈ ॥	
ਕੁਛੁ ਆਤ ਪੁਮਕੁੰ ਹਕੀਕਤ ਸਰੀ	॥ ੧੯੮ ॥
ਮੈ ਆਸਕੁ ਛੁੰ ਉਸ ਫੁਰ ਏ ਜੁਰਕਾ ॥	
ਵਲੇਖੀਨ ਮੁਞੇ ਯੋਕੁ ਹੈ ਜਮਫੁਰਕਾ	॥ ੧੯੯ ॥
ਘਰਮੁ ਤੀਨ ਉਸ ਪਰ ਮੈ ਆਸਕੁ ਛੁਵਾ ॥	
ਏ ਅਸਕਾ ਨਸੀਨਾ ਪੁਮਨਕੁੰ ਕਹਾ	॥ ੨੦੦ ॥
ਗਸੀ ਵਾਰਤੇ ਵਾਂਹਾਂ ਅਧਨ ਭਲਤੇ ॥	
ਵਈ ਦੇਵ ਕਿਛਲੇ ਪਾਸੁ ਆ ਨਾ ਮਯੇ	॥ ੨੦੧ ॥
ਵਲੇਖੀਨ ਵਈ ਦੇਵ ਆਸਕੁ ਹੈ ॥	
ਏਸੀਏ ਲਾਯੇ ਧੋ ਆ ਅਯੁ ਹੈ	॥ ੨੦੨ ॥
ਸੁਨਾ ਸਾਹਜੈਦਾ ਸੁਕਰ ਹਕੁ ਕਿਆ ॥	
ਕਹਾ ਰਾਹਾ ਪੁ ਮੁਞਕੁੰ ਕਿਛਲੇਖੀ ਯਤਾ	॥ ੨੦੩ ॥
ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਏਸਿ ਵਯਤ ਹਮਰਾ ਪੁੰ ਹੋ ॥	
ਕਿਛਲੇਖੀ ਰਾਹਾ ਮੁਞਕੁੰ ਯਤਨਾ ਦੇ	॥ ੨੦੪ ॥
ਕਹਾ ਭੋਖਾ ਕਿਛਲੇ ਏਸਿਏ ਯਤਾ ਨਹੀਂ ॥	
ਗਯਾ ਸੋ ਕਰੀ ਕਿਰੇ ਆਤਾ ਨਹੀ	॥ ੨੦੫ ॥
ਕਹਾ ਸਾਹਜੇ ਹੋ ਪੁਮ ਆਗੇ ਸੀਤਾਯ ॥	
ਸੁਗੀ ਆਤ ਅਮਲਾਕ ਲਾਯੇ ਨ ਤਾਯ	॥ ੨੦੬ ॥
ਕਹਾ ਅਢਯਯਤ ਪੁੰ ਸੋ ਡਰਾ ਹੈ ਡੇਯਾ ॥	
ਤਰੀ ਸਾਹਜੈਦਾ ਫਿਛੇਲਾ ਅਲਾ	॥ ੨੦੭ ॥

- ક્રીયા હુંન થોડે પર અમવાર હો ॥
 ચલા માથ એમલાક હમરાજો હો ॥ ૨૦૪ ॥
- થોડાબાંદ મા હુંન ચલને લગા ॥
 કિલ્લા દુરસું ઉસકું દીસન લગા ॥ ૨૦૫ ॥
- મો એમલાક ઉનસું રહા બોહિત દુર ॥
 પોહોઆ શાહા નજીંદીક કિલ્લેકે જોંદુર ॥ ૨૦૬ ॥
- હુવા પસપા એમલાક તબ દોર કર ॥
 ગયા શાહાજોંદા કિલ્લા થા ઉદર ॥ ૨૦૭ ॥
- દેખ્યા શાહાજોંદા કિલ્લે કે બહાર ॥
 બડા જાડ મજીબુત થા બાર દાર ॥ ૨૦૮ ॥
- મેહોટે પામ હરખત કે અકિ તબી ॥
 અથી જાં પાંહાં ફિક ખુશ પાક ભી ॥ ૨૦૯ ॥
- નમાજો જોહિાર ક્રી ઉમી જાં પર ॥
 હુવે ફારગ આપે ફરજોં પર નીકલ ॥ ૨૧૦ ॥
- લગે દોહર પરને અપમ બીયાનમે ॥
 ફિકાફિક પડી બાંગ આ કાનમે ॥ ૨૧૧ ॥
- જો કુરઆન કે હરકુંકા હોવે અવાજોં ॥
 કહા જિ ખુદા તું બરા ખે નવાજોં ॥ ૨૧૨ ॥
- હમી કાફિરામે કુરઆન કું ॥
 કે પરતા થા કુરઆં ખુશ ઇલહાન સું ॥ ૨૧૩ ॥

छिन्ने कीकर में, जरे महापत्नी ॥
 किस्सा मुज्जसरे किर हुवा है वहीं ॥ २१५ ॥

अगारै दासतान जमहुर्

उसी रोज़ जमहुर् गया था शीकार ॥
 न आया उसे मोहित लागी थी पार ॥ २१५ ॥
 भहन उसकी दिलमें किर ये करे ॥
 के भाई हमारे हस्तु न किर ॥ २१६ ॥
 यडी आप कर किर मांडी उपर ॥
 लगी होयने पुण्य मोहरा नजर ॥ २१७ ॥
 अभी लग मेरे भाई आनि नडीं ॥
 शिकार उनके होयो कुछ आया नडीं ॥ २१८ ॥
 पडी नजर शाहजहाँदे पर न निकल ॥
 मोहित पुण्य सुरत होया पुण्य मिडल ॥ २१९ ॥
 होमी आउ तले ये मो मियेठा मया ॥
 के आस पास उस नड के आयाथा ॥ २२० ॥
 वो लडकीने शाहजहाँदेकुं होय कर ॥
 उतर आउ उस वज्ज दरवाजै पर ॥ २२१ ॥
 वो लडकी ने कुरआन पडती हयी ॥
 आगे शाहजहाँदे के आकर कही ॥ २२२ ॥

- सलामुन अलेकुम ि भरहे पली ॥
 तुं करजैद शाहे नजर महपली ॥ २२३ ॥
 महमैद हनीकुने दीया तय जवाय ॥
 अलेकी दी। डसकु डस वपत भीताय ॥ २२४ ॥
 नबी शाहजैदने िडिं कर कहा ॥
 पछाना मुजे तुने ये भिद कीया ॥ २२५ ॥
 मेरे आपका नाम जगनी मो कीडि ॥
 सभी ओल ये आत मुजर ओल तुं ॥ २२६ ॥
 वो लउकी पुंछीं ओलकर तय डी ॥
 सुनो कान धर कर हकीकत सभी ॥ २२७ ॥
 पले मैं हुं हमशीरां जमदुरकी ॥
 मेरे दिलकी मय आत तुमसे कही ॥ २२८ ॥
 मेरे मात बाँट गये यउ शिकार ॥
 नही आँ करकर कीर्त मैं पीयार ॥ २२९ ॥
 दुध हयस दिलमे न माडी यंडुं ॥
 जगल के भीयाने नजर मैं कर ॥ २३० ॥
 येही आत कर के लगी ओलने ॥
 मो दील मे की आतां लगी ओलने ॥ २३१ ॥
 कहा शाहजैदेकुं सुन मेरी आत ॥
 मुअजमां दुध हुं मो मैं िक रात ॥ २३२ ॥

ਏ ਕਿ ਰਾਤ ਸੁਤੀਥੀ ਮੈ ਆਪਮੇਂ ॥	
ਜੋ ਸਰਦਾਰ ਆਲਮ ਮੇਰੇ ਆਪਮੇਂ	॥ ੨੩੩ ॥
ਤਸਦਕ ਫੁਲ ਮੈ ਉਸੀ ਨਾਮ ਪਰ ॥	
ਉਸੀ ਰਾਤ ਮੇਂ ਮੁਝ ਮੁਮਲਮਾਨ ਕਰ	॥ ੨੩੪ ॥
ਸੁਰਤ ਤਪ ਪੁਮਾਰੀ ਦੀਆਹੁ ਹਮਨ ॥	
ਆਕੁੰਦ ਆਂਦ ਕਰੇ ਤਪ ਦੀਯਾ ਮੁਝ ਪੁਮਨ	॥ ੨੩੫ ॥
ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜੰਝਨੁਲ ਖਜੈਂਤ ਕਰੇ ਰਾਧਾ ॥	
ਨਿਕਾ ਆਂਧ ਲੇ ਲਾਧ ਪੁਮਨਕੁੰ ਦੀਆ	॥ ੨੩੬ ॥
ਮਹਮਦ ਹਜੀਕੁੰ ਜੋ ਉਸਕੁੰ ਕਹਾ ॥	
ਅਕੁੰਦ ਏ ਗਵਾਂਸੇ ਤੇਰੇ ਫ਼ਾਨ ਥਾ	॥ ੨੩੭ ॥
ਯੋਲੀ ਤਪ ਪੋ ਭੜਕੀ ਚਿਹੀ ਆਨ ਕੀ ॥	
ਗਵਾਂਧਾਂ ਹੈ ਆਧਾਤ ਕੁਰਆਨਕੀ	॥ ੨੩੮ ॥
ਚਿਹੀ ਕਹੇ ਜੋ ਕੁਰਆਨ ਪੜੇਂ ਲਗੀ ॥	
ਕੀਯਾ ਸਾਹਾਜੰਦਾ ਆ ਮਨਨਾ ਤਨੀ	॥ ੨੩੯ ॥
ਲਗੀ ਯੋਲਨੇ ਭੜਕੀ ਸਾਹਾਜੰਦੇ ਕੁੰ ॥	
ਲੇਯੋ ਮਾਲ ਖਸ ਜਾਸੇ ਯੋਲੀਤ ਪੁੰ	॥ ੨੪੦ ॥
ਲੇਯੋ ਮਾਲ ਖਸ ਜਾਸੇ ਯਲ ਨਿਕਲ ॥	
ਮੇਰੇ ਭਾਭ ਆਯੇ ਤੋ ਛਾਯੇ ਘਲਲ	॥ ੨੪੧ ॥
ਤਨੀ ਸਾਹਾਜੰਦਾ ਉਸੇ ਧੇ ਕਹਾ ॥	
ਏ ਹਰਜੀਨੀ ਧੇ ਯੋਰੀ ਹਮਨ ਨਾਂ ਕੀਯਾ	॥ ੨੪੨ ॥

- ਫਿ ਡੇਢਾ ਘਾਟ ਹੈ ਜੇਨੇ ਧੁਮਨ ਨੇ ਕਈ
 ਡੇ ਫਰੀਜੀ ਨਹੇਵੇ ਧੇ ਸੁਯਸੇ ਸੁਧੀ ॥ ੨੪੩ ॥
- ਧਸੀ, ਯੁਕਤਗੋਸਾਂ ਸੁਯਨ ਘਾਮਘਾ ॥
 ਵੇਖੀ ਗਿਰਦ ਅਸਮਾਂ ਸੁਸੇ ਹਵਾ ॥ ੨੪੪ ॥
- ਪੁਛਾ ਸਾਹਾਜੀਏਨੇ ਉਸ ਮਹਾ ਕੁੰ ॥
 ਜੇ ਧੇ ਗਿਰਦ ਦੀਸੀ ਹੈ ਕੀਧਾ ਘੋਲਪੁੰ ॥ ੨੪੫ ॥
- ਕਈ ਘਾਟ ਸੁਯ ਸਾਹਾਜੀਏ ਕੁ ਧਾਯ ॥
 ਮੇਰੇ ਆਧਿਧਾ ਆਪਨੇ ਹੈਂ ਸੁਯ ॥ ੨੪੬ ॥
- ਫਿਲੀ ਘਾਟ ਕਹੇ ਡੇ ਗਧਿਧਾ ਮਧਾਨ ॥
 ਘੁਧਾ ਧਾ ਧੁੰ ਰਾਧਲੇ ਹਮੇ ਦਰ ਅਮਾਨ ॥ ੨੪੭ ॥
- ਸੋ ਜਮਹੁਰ ਆਧਾ ਸਿਕਾਰ ਘੋਲਕਰ ॥
 ਸੁਧੀ ਲਕਾਰ ਆਧਾ ਸੇਧਰ ਡੇ ਅੰਦਰ ॥ ੨੪੮ ॥
- ਵਲੇ ਸਾਹਾਜੀਏ ਕੁ ਵੇਖਾ ਨਹੀਂ ॥
 ਜੇ ਧੇ ਕਿਵੇਲੇ ਕੀ ਫੁਞ ਰਾਧਾਧੀ ਸੁਧੀ ॥ ੨੪੯ ॥
- ਸੋ ਫਿ ਆਧਿ ਉਸਤਾ ਰਹਾਧਾ ਧੀਓ ॥
 ਡੇ ਮੈਧਾਂਮੇ ਹਾਯਤ ਫੁਧਾਧਾ ਉਸੇ ॥ ੨੫੦ ॥
- ਉਸੀ ਵਾਰਨੇ ਸੁਧਕੇ ਧੀਓ ਰਹਾ ॥
 ਧਲੀ ਫਾਰਗ ਫੋਕਰ ਸੇਧਰਕੁੰ ਅਧਾ ॥ ੨੫੧ ॥
- ਸੋ ਆਧਾ ਅਧਾ ਧੋ ਉਸੀ ਰਾਧਾ ਪਰ ॥
 ਡੇ ਸਾਹਾਜੀਏ ਧੈਧਾਧਾ ਉਸ ਠਾਨ ਪਰ ॥ ੨੫੨ ॥

(२७)

दिया साहज्जिंहे भर कि नजर ॥	
लगा कांपने दिलके अंदर जगर ॥	॥ २५३ ॥
जपर न कही तप उने और कुं ॥	
मेठा है जवां कि न दिया कलु ॥	॥ २५४ ॥
करे पात दिलमें वो लरजं करे ॥	
मो जमदुर दीप हाव उसका डरे ॥	॥ २५५ ॥
लगा पुछने तुं लरजता है कीर्ति ॥	
मेती मे करारी तुं करता है कीर्ति ॥	॥ २५६ ॥
ठठा बाधसुं वो तभी मोलकर ॥	
सलामत उसी जसु आया धिर ॥	॥ २५७ ॥
मेठा शेरके एक किलेके बाग ॥	
कहुं क्या तुमसे मो मैं पार पार ॥	॥ २५८ ॥
सिकत साहज्जिंहे की वो मोहित कर ॥	
जडा हो रहा किर जवां पंद कर ॥	॥ २५९ ॥
ठठा उन पीरादरसे कि मोल कर ॥	
युसे हो कहा उस पराध नकर ॥	॥ २६० ॥
यैसा क्या वे रसतम होगा मगर ॥	
अभी जके लाता हुं जवता पकर ॥	॥ २६१ ॥
मो जमदुर तप सुन उसकुं कहा ॥	
के कि बाध अज क्या परा हो रहा ॥	॥ २६२ ॥

(२८)

- मीतामी करे। तुम हसी काम पर ॥
 हुकुम जे किया मै तुमारे उपर ॥ २६३ ॥
- बला वो जे काहर दिली मोस कर ॥
 किलेके आहार आ देया भर नगर ॥ २६४ ॥
- तभी शाहजहाँदा मो तसमी पडे ॥
 बैठा दिलमे अंदगी वो हककी करे ॥ २६५ ॥
- देया शाहजहाँदेकु जय आन वो ॥
 देया तय पशेमां हुवा मोहित मो ॥ २६६ ॥
- मेरा बाह कहेता मो सय आत है ॥
 मही भरद मागीनद मुसलमान है ॥ २६७ ॥
- आपस दिल मने र किया करद तय ॥
 हसी जहाँ मे भाग जहाँ में अय ॥ २६८ ॥
- वाही आत रय दिलमे किकर ये किया ॥
 डे सय बाहियों आगे में सेमी किया ॥ २६९ ॥
- हुवा शरमांदा मोहित दिलकुं कहा
 जीजँलत मही बाह सामी हुवा ॥ २७० ॥
- लगा पुछने शाहजहाँदेकु वो ॥
 आपस दिलमे दरताहै या न कहे ॥ २७१ ॥
- ऐसी जेरे तसदि सु आया है तुं ॥
 अडे दयदमे सेवे बैठा है तुं ॥ २७२ ॥

(૨૯)

- આયા નહીં તુજે જીવમે કિસ કા જી ડર ॥
 કે ધમી જા સુ જાવેંગા ફિર કિધર ॥ ૨૭૩ ॥
- ઉસ્ત વખત શાહાનંદા ખોલા ઉસે ॥
 તેરા ડર મેરે તઈ કુછ ના દિસે ॥ ૨૭૪ ॥
- કહે તપ્પ ઉસે િ કે નજીંદીક આ ॥
 કરે પુરા મતલબ સો ઉસકું કહા ॥ ૨૭૫ ॥
- વો નજીંદીક આકર ખડા હો રહા ॥
 તભી શાહાનંદા હુન્નર કું દેખા ॥ ૨૭૬ ॥
- ઉઠાયા યુરજી ઉંને શાહાનંદે પર ॥
 યુરજી સાથ હાથ ઉસકા લીતા પકડ ॥ ૨૭૭ ॥
- તમાઆ લગાયા ઉસે મોહિં ઉપર ॥
 ધમી મોહિસે આયા તું મેરે ઉપર ॥ ૨૭૮ ॥
- મુભી ઉસકા હથીઆર તનસે નિકાલ ॥
 જીંમી પર ઉઠા ફેંક દાલા ઉછાલ ॥ ૨૭૯ ॥
- પકર પાંધે ઉસ જાડ સે ટાંગકર ॥
 વાહાં આપ બેટે હે બેખખર ॥ ૨૮૦ ॥
- ઉમી વખત જમહુરને યે કહા ॥
 ખખર કોઈ બાધકી જાવેંગા જા ॥ ૨૮૧ ॥
- ઉનું મે સે િક બાધ આવાજ સું ॥
 ઉઠા બેહિત પરાઈ કર ઉસ ઠાર સું ॥ ૨૮૨ ॥

મલ આયા વાંહાં સે ખરે જોરે સે ॥	
દેખા ભાઈ બાંધા પરા જાડ સે	॥ ૨૮૩ ॥
હુવા શાહાજીદે કે વો ચામને ॥	
પકડ હાય બાંધે લે ઉસ જાડ સે	॥ ૨૮૪ ॥
ચુંહી સખ ખીરાદર ઉસી કે પકડ ॥	
સખી બાંદ રખે ઉસી જાડ પર	॥ ૨૮૫ ॥
છદે ભાઈને જખ દેખા હાલ યે ॥	
દેખા ભાઈ પાંચુ બંધે જાડ સે	॥ ૨૮૬ ॥
ચુમે હો કહા જમહુર શાહાજીદે કું ॥	
લગા પુછને વો ખડા દુર સું ॥	॥ ૨૮૭ ॥
તુજે જીવકા ડર ન આયા જોરા ॥	
મેરે ભાઈકું બાંદ તું બેઠા રહા	॥ ૨૮૮ ॥
તખી શાહાજીદે ને પું કર કહા ॥	
તેરી ખાતમે કુછ હુનર ના દીસા	॥ ૨૮૯ ॥
કહા આગે આકર કહો ખોલકર ॥	
સો તેરા કિરયા મૈ સુનુ ખુશતર	॥ ૨૯૦ ॥
દીયા તખ વે જમહુર ઉનકું જવાખ ॥	
કે જાદુસે ઇનકું ક્રિયા તું ખરાખ	॥ ૨૯૧ ॥
તુ ચાતા હૈ મુજ પર સો જાદુ કરે ॥	
સો હરગીજી ન આબું મૈ ફેદ મૈ તેરે	॥ ૨૯૨ ॥

सो फिर शाहान्नेदेने उसकुं कहा ॥	
के ये अदयापन तुं परा कियुं रहा ॥ २६३ ॥	
अगर मरदमीका है तुम्हमे गज्जै ॥	
ता मि भने आता आतर निशा ॥ २६४ ॥	
कहा तम सो जमदुर है कोन तुं ॥	
तेरे दीन की मैं हकीकत सुनुं ॥ २६५ ॥	
तेरे जद कुं मैं पछाना है अय ॥	
तेरा हाल को अय मुजे गोख अय ॥ २६६ ॥	
सुनी शाहान्नेदेने उसकी सो आत ॥	
कहा जद की सारी दिन संगु आत ॥ २६७ ॥	
मैं हुं शाहान्नेदे सो इरज्जै अली ॥	
मेरी कोमडे लोक सो सारे वली ॥ २६८ ॥	
सुनी आत जमदुरने सर अ सर ॥	
नीहायत मुखसा उने आया मगर ॥ २६९ ॥	
सुनी आत तम उसने नेन लीया ॥	
मुकायल अज शाहान्नेदे के न ॥ ३०० ॥	
वा काइरने नेन शीरा सो कहंन ॥	
दीयाया सीपाडी का शय उसने कंन ॥ ३०१ ॥	
वाही शाहान्नेदे हुनर सुं पकर ॥	
लीया नेन उसका कमरअंद पकर ॥ ३०२ ॥	

ઉઠા લેકે શિર પર ચરખ બે દીયા ॥

હવા કું દિખાકર જમીપર કીયા ॥ ૩૦૩ ॥

સોને પર ઉસીકે દોનું પાંડિ ધર ॥

અંગર કું નિકાલા દિખાયા મગર ॥ ૩૦૪ ॥

અગર તું મુસલમાન હિયે અબી ॥

તુજે છોરું ઇસ વખત પર મેં અબી ॥ ૩૦૫ ॥

શિતાબી સે કહે હું ખુદા ફિક હૈ ॥

મહંમદ નખી ઉસકા અરહક હૈ ॥ ૩૦૬ ॥

સો જમહુર દિલમે ફિકર કી તબી ॥

જો અરહક ન કહું દીન હસકા કર્બી ॥ ૩૦૭ ॥

તો લડકા પે મુજકું ફતેહે વ કરે ॥

યેસી તરહ દિલકું નસીયત ફરે ॥ ૩૦૮ ॥

ઉસી વખત હમાન લાયા તબી ॥

ખુદા ફિક અરહક મહંમદ નખી ॥ ૩૦૯ ॥

જેતે ભાઈ ઉસકે સબું કું મિલા ॥

ઉનુકું ઉસી વખત કલમાં પડા ॥ ૩૧૦ ॥

પીછે શાહા જમહુર કિલેકું ગયા ॥

બોહાત માનસુ લે તખ્ત પર બિઠા ॥ ૩૧૧ ॥

પીછે ભાઈ મિલ સબ ભહન પાસ આઈ ॥

કે શાહાજી કે પાસ લાઈ ખુલાઈ ॥ ૩૧૨ ॥

- मुसलमा हुवे हैं हमन मिल अभी ॥
 तुम भी मुसलमान होना अभी ॥ ३१३ ॥
 दीध जवाय जमदुरकी लहन पुं ॥
 मुसलमान दुध दुं ओड़ोत रोज़ सुं ॥ ३१४ ॥
 तुमनमे मेरा दीन रभीयी छुपा ॥
 अभी रोज़ जमदुरकुं छिह वयता ॥ ३१५ ॥
 के कि लाह कि रोज़ रसुले खुदा ॥
 देखी आत्ममे मैं नयी मुसलमा ॥ ३१६ ॥
 हमी वयत उनके कदम पर मैं गीर ॥
 के कलमां परि अपाशा दिल साइ कर ॥ ३१७ ॥
 मेरा अकद कर छिह जवां दु दिया ॥
 गवाह ये आति कुरआनकी किया ॥ ३१८ ॥
 ये अय लाह छिहने अय ने सुना ॥
 के छिहमे रया ना तुमों कुछ गुमां ॥ ३१९ ॥
 महंमद हनीकुं दिया साप कर ॥
 रया तुम अभी छिहकुं अय हाज कर ॥ ३२० ॥
 के कि देव हैगा अया आनमे ॥
 सो आशक है छिहका ओड़ोत आलमे ॥ ३२१ ॥
 सो अयतक हमन अय निगहमान थे ॥
 हमेशा सुभो शाम सो हैरान थे ॥ ३२२ ॥

- કે યે હુકમ અપ્પ મપ્પ તુમન સિર હુવા ॥
 દિયા ધર ખતા તુમ રહો જાકે વાંહાં ॥ ૩૨૩ ॥
- મહેમદ હમીદા સો હિસ ધર ભીતર ॥
 ચલા પો જૈનલ ધજીત કું પકર ॥ ૩૨૪ ॥
- ખોહિત દિનકી માંદગી થી ઉસે ॥
 મુયે ખે ખપ્પર જાકે ભર નીંદ સે ॥ ૩૨૫ ॥
- કે નાગાંહાં વહાં દેવ આયા મગર ॥
 કે જૈનલ ધજીતકું લીયા દરત પકર ॥ ૩૨૬ ॥
- ખોહિત શેર ફરીયાદ ઉમને કીયા ॥
 કે યે શાહાજાંદા મુજે લુ ચલા ॥ ૩૨૭ ॥
- ખોહિત ખે ફિકર શાહાજાંદા જો થા ॥
 કે આપ્પર વોહી દેવ લેકર ગયા ॥ ૩૨૮ ॥
- પીછે નીંદ સે શાહાજાંદા ઉઠા ॥
 નજીર ના પડી હુર હેરાં હુવા ॥ ૩૨૯ ॥
- ક્રિયા હાઈ ઉમવખત રેને લગાં ॥
 ફિકર મંદ હો દિલકું કહેને લગા ॥ ૩૩૦ ॥
- કે અપ્પ જાઈ એમલાક કું કું હુંડ તા ॥
 કે ઉસ દેવકા મુજ ટેકાના ખતા ॥ ૩૩૧ ॥
- જા એમલાક કું યું કર મૈં પયામ ॥
 દિખાવે ઉસી દેવકા મુજ મુકામ ॥ ૩૩૨ ॥

- મો એમલાક અપને ઠિકાને ઉપર ॥
 અડા દેખતા થા જંગલ ભર નગર ॥ ૩૩૩ ॥
- પડા શાહાજીદા ઉસે જય નગર ॥
 ખુરજ મે તબી આપ આયા ઉતર ॥ ૩૩૪ ॥
- તબી શાહાજીદેકું કહેને લગા ॥
 કેં યે શાહાજીદા ભલા તું કીયા ॥ ૩૩૫ ॥
- અગર જાવતા ઉસ તરફ કું કધી ॥
 તેરા હાલ પામાલ કરતે સર્ભી ॥ ૩૩૬ ॥
- યેહી ખાત શુન શાહાજીદા ઉસે ॥
 કેં યે સગ યે ડર તું ખતા તા-કિસે ॥ ૩૩૭ ॥
- મેં જન કિલ્લ જમહુરકા સખ લીયા ॥
 પકર સખ બિરાદર મુસલમાં કિયા ॥ ૩૩૮ ॥
- ભહન ઉનકી મેંને નિકાહમે લીયા ॥
 મુભો રાજી કલમાં કહે દિલ ખુદા ॥ ૩૩૯ ॥
- વલેકિન હકીકત મેરી કાન ધર ॥
 સુતા રાત પહેલી મો મેં ખેખ્યર ॥ ૩૪૦ ॥
- વહીં રાત પહેલી ઉસી હુર કું ॥
 ગયા દેવ ઉઠાલે ઉસી જાં સું ॥ ૩૪૧ ॥
- તેરે પાસ આયા હું ઇસ ખાતર નીકલ ॥
 ઉસી હુર સું મે હુવા હુ બે કલ ॥ ૩૪૨ ॥

- સીતાબી સું ઉઠ તું ઇસી વક્ત પર ॥
 લે જા તું મુજે અપ્પ ઉસી આહા પર ॥ ૩૪૩ ॥
 ઉસી હુરકું મેં છુડાવુંગા જા ॥
 મો એમલાક કતરાન પું કર કહા ॥ ૩૪૪ ॥
 કેયે શાહાનૈદા તેરી કયા મળલ ॥
 જો ઉસ દેવ મે તું લાવે નકાલ ॥ ૩૪૫ ॥
 ન જાનો કે જમકુર માગીદ કોન ॥
 પુંહી જીવ અપના મો ખોતા હે કુન ॥ ૩૪૬ ॥
 કે સદ ગજ ઉસે કદ મો આલાક હૈ ॥
 ખુલંદ વો ખરા ઐર મોવહમનાક હૈ ॥ ૩૪૭ ॥
 તબી શાહાનૈદા યુમે હો મગર ॥
 ફી કાફર તું ઉસકી ખડાઈ ન કર ॥ ૩૪૮ ॥
 મો તલવાર તપ્પ હાથમે કાડ કર ॥
 અબી માર દાલુંગા હમ આત પર ॥ ૩૪૯ ॥
 મો એમલાક લાચાર દિલમે કહે ॥
 યુસા યે ક્રિયા અપ્પ મુજે મારને ॥ ૩૫૦ ॥
 ઉસી વક્ત શાહાનૈદે કે સાથ વો ॥
 સિતાબી ચલા વો હમરાનૈ હો ॥ ૩૫૧ ॥
 કુવે પર ઉસી જાં જાં દેવથા ॥
 મો એમલાક ઐર શાહાનૈદા ખડા ॥ ૩૫૨ ॥

- કુવેકે સીર પર બડા ફિક પથર ॥
 ઉસી દેવને વાંહાં રખાયા મગર ॥ ૩૫૩ ॥
- કહા શાહાજીંદે ને એમલાક કું ॥
 ઉઠા દુર કર હસ પથર કું સો તું ॥ ૩૫૪ ॥
- ઉસી વકત એમલાક ઘોડે સે ઉતર ॥
 ગયા દુર કરને કુવે કા પથર ॥ ૩૫૫ ॥
- ક્રિયા જોર જોને પથરકે ઉપર ॥
 લહુ મે ચલા નાક સે જુદ તર ॥ ૩૫૬ ॥
- વો હરગીજીં પથર કું હીલા ના રખા ॥
 તબી શાહાજીંદા ઉસે જો કહા ॥ ૩૫૭ ॥
- તેરા જોર ઝોર પહેલવાની કાંહાં ॥
 ગદ મય તેરી જવદાની કાંહાં ॥ ૩૫૮ ॥
- કે હસી જોર પર હસિકા આશક થા ॥
 બરી મરદુમી એ જો તેરી દિખા ॥ ૩૫૯ ॥
- સો એમલાક શાહાજીંદે કું હું કહા ॥
 ન મુજ મે સો કું જોર બાકી રહા ॥ ૩૬૦ ॥
- અગર માર ડાલો વ યા બખ્શ દે ॥
 મેરા જોર અપ્પ તો કું ના ચલે ॥ ૩૬૧ ॥
- કે હસિ આશકી સે મુજીંર મેં ગયા ॥
 મેરા જીવ જુરસે મેં કું ના રહા ॥ ૩૬૨ ॥

- મુજે જોર કરને કું તુ ફરમાઈ ગા ॥
 મેરા જીવ ઉસવખત નિકલ જાગા ॥ ૩૬૩ ॥
 નહી તાકત અપ્પ મુજ મેં પથર ઉપર ॥
 મેરા જીવ અપ્પ નાક સે જાતા ચુઝેર ॥ ૩૬૪ ॥
 કે શાહાજાદે ને ફિર કહા ઊસકે તાઈ ॥
 મેરે જોર કી મરદી અપ્પ દેખ વાંઈ ॥ ૩૬૫ ॥
 જિહી પાત કેહે શાહાજાદા ઉતર ॥
 વજ્રેન દેખ પથર કા ખુદા યાદ કર ॥ ૩૬૬ ॥
 પકડ ઉસ પથરકું ઉઠાયા ઉઝાલ ॥
 સો દસ ગજ કુવે સે ડાલા પરાલ ॥ ૩૬૭ ॥
 દેખા જોર એમલાક હેરાં હુવા ॥
 તબી શાહાજાદે ને ફિર યું કહા ॥ ૩૬૮ ॥
 કદંમ તેરા ઔર મેરા દોનું મિલા ॥
 દોનું કું મિલાકે ગરેહે જો દિલા ॥ ૩૬૯ ॥
 કહા શાહાજાદા ફિર એમલાક કું ॥
 જીતર ઇસ કુવે કે સો દરમીયાન તું ॥ ૩૭૦ ॥
 દીયા ફિર તો એમલાક ને યું જવાબ ॥
 અગર મારના હૈ તો તું માર આપ ॥ ૩૭૧ ॥
 મુજે નહીં હૈ તાકત કુવે કે અંદર ॥
 કહું જાકે ઇસ દેવ પર મેં નઝર ॥ ૩૭૨ ॥

(३६)

कहा शाहान्जैदा कमंद हाथ धर ॥
 उतर ता हुं मैं धस कुर्वेके अंदर ॥ ३७३ ॥
 गुरसा पेड़ित लारी तेरा है मही ॥
 संभाला सो मुजसे न नवे कभी ॥ ३७४ ॥
 सुनी शाहान्जैदने ये उरसे आत ॥
 उठा कर लया पथर तय अपने हाथ ॥ ३७५ ॥
 कुर्वेके कीनारे रया सील कुं ॥
 कमंद का फि छेरा आंधा उरसे ये ॥ ३७६ ॥
 कमंद का दुल छेरा आंधा कमर ॥
 कहा आत रय जोल अमलाक पर ॥ ३७७ ॥
 कुर्वेके अंदर मैं पोहोसुंगा नय ॥
 कहंगा न नारा सो मैं तीन तय ॥ ३७८ ॥
 सुनेगा अवल नारिका आवाजें तुं ॥
 तो थुं नल दिल लीय थुं करेके तुं ॥ ३७९ ॥
 देया देवकुं मैं ये दये मुजे ॥
 ये सुन कान धर मैं केहेता तुजे ॥ ३८० ॥
 दुल नारा फिर और मैं नय कहं ॥
 तो थुं नल दिलने मैं उरसे लहं ॥ ३८१ ॥
 तीजे नारे का नय आवाजें तु सुने ॥
 तो परहक समज कतल किया मैं उसे ॥ ३८२ ॥

- યહી સુખન ખે ખાત કે શાહાજૈદા જભી ॥
 કુવે મે કમંદ ડાલ ઉતરા તભી ॥ ૩૮૩ ॥
 કુવેકે અંદર ચક ખરા ગાર થા ॥
 અનદારા ખહુત ઐર વહમનાક થા ॥ ૩૮૪ ॥
 મહંમદ હમીકા ઉસી ગાર મેં ॥
 ખડે રહે નઝર કી ઉસી આહા મે ॥ ૩૮૫ ॥
 કદમ ખીસા ધરસે જો આયું ચલા ॥
 ઉસી ગાર મે ધર ફિક દીમિન લગા ॥ ૩૮૬ ॥
 સો દરવાઝે કા કુકલ મજબુત વાર ॥
 જરાથા વાંહાં પર વોહી નાખી કાર ॥ ૩૮૭ ॥
 સો આતિ હજીરત અલી પાસકી ॥
 વોહી શાહિજૈદે કું મુખ યાદ થી ॥ ૩૮૮ ॥
 દુઆ પડે દરવાઝે કે કુકલ પર ॥
 ખુદકે હુકુમ સે ખુલા ભી વો દર ॥ ૩૮૯ ॥
 ચલા શાહાજૈદા ઉસ ધર મને ॥
 તખ્ત દેખ અટકા સો ઉસ બંદ મને ॥ ૩૯૦ ॥
 વોહી દેવ ઉસ તખ્ત કે જા ઉપર ॥
 ખુસી સાથ વો વાંહાં રહા ખાખકર ॥ ૩૯૧ ॥
 ખરા કદ ઉસીકા સો ગજ સો અથા ॥
 લંબે પાંઉ કર વે જો સુતા અથા ॥ ૩૯૨ ॥

- સીના સમ સુદે ઉસકા થા નાફ લગ ॥
 કમર સમ સીઆથી ઉસે પાંડે લગ ॥ ૩૯૩ ॥
 તભી શાહજાદા ઉસે દેખ કર ॥
 ક્રિયા વાદ સુખદાનકું ઔર પદર ॥ ૩૯૪ ॥
 ખુદાકી સીકત કર ખડા હો રહા ॥
 કે વા રખ તું ઔસા કદ પદિદા ક્રિયા ॥ ૩૯૫ ॥
 ઉસિ દિ કે કિનારે દખ્ખા ગેર કર ॥
 તખ્ત પાસ મહાબુખ હાજરદ તર ॥ ૩૯૬ ॥
 જો દેખે તો માહાબુખ રાવે જૌર જૌર ॥
 બાંધે હાથ ઉસકે વોડી નામ્બીકાર ॥ ૩૯૭ ॥
 તભી શાહજાદા ઉસે દેખ કર ॥
 દોનું હાથ બંદમે દીર્ ખોલ કર ॥ ૩૯૮ ॥
 કમંદ પાસ લાઈ ઉસી હુર કું ॥
 ઉબલા પરા ધરમે ઉસ ગુરસું ॥ ૩૯૯ ॥
 પીછે હાથ તરવાર લે કાર કર ॥
 ઉસી દેવ કે આ સીરાને ઉપર ॥ ૪૦૦ ॥
 ક્રિયા કરદ માફ હસી દેવ કું ॥
 વલેકિન પડા વાદ ઉસ કોલ કું ॥ ૪૦૧ ॥
 હસે માર કર જાઉં ગા બાપ કન ॥
 જો પુછે તો વો મેં કહું ક્રિયા સુખન ॥ ૪૦૨ ॥

(૪૨)

ધસી દેવકું કિસ વળે માર કર ॥
એ ફરજીદ તુજને કિયા કેયા હુન્નર ॥ ૪૦૩ ॥

કભી આપ પૂછે તો શરમંદગી ॥
રહે ઉમર બાકી સભી જીંદગી ॥ ૪૦૪ ॥

સુતેકું આભી મેં જો માઈ કભી ॥
એ ફરજીદ તુમ કિયા કીયે બાહાદુરી ॥ ૪૦૫ ॥

મુવે મરદ કું માર તુંમ આયે હો ॥
એ મરદાંતગી નઈ જો તુમ લાયે હો ॥ ૪૦૬ ॥

સોએ કું અગર મેં જા માઈંગા ॥
તો ઉનકે આગે જુઠ કીડે બોલુંગા ॥ ૪૦૭ ॥

એહી ખુબ હેગા જો હુસીઆર કર ॥
કઈ દેવ કે સામને મેં નઝર ॥ ૪૦૮ ॥

પીછે શાહાજીંદા ઉસી પાડંપર ॥
જગાડં સો તલવારકી નોક કર ॥ ૪૦૯ ॥

લગાઈ ઉસે નોક તલવારકી ॥
આંગણ આર ઉમ પાડંમે જા ધુસી ॥ ૪૧૦ ॥

ઉસી દેવકું કુછ ખપ્પર ના હુવા ॥
મહંમદ હનીફા અજબ હો રહા ॥ ૪૧૧ ॥

દેખા દેવ તો જાગતા અબ નહી ॥
સીરાને સે આ કર નીદા હું કીધ ॥ ૪૧૨ ॥

ਕਿਆ ਨਾਰਾ ਆਕਰ ਉਸੀ ਕਾਨ ਪਰ ॥	
ਲਗਾ ਕਾਂਪਨੇ ਵੇ ਸੋ ਆਂਦਰ ਭੁਗਰ	॥ ੪੧੩ ॥
ਵੇਲੀ ਦੇਵ ਤਯ ਆਪਸੇ ਹੋ ਫੁਲੀਆਰ ॥	
ਦੇਖਾ ਸਾਹਾਜੈਦਾ ਤਾਪਤ ਤੇ ਕਿਨਾਰ	॥ ੪੧੪ ॥
ਲਗਾ ਦੇਵ ਖੁਛਨੇ ਖਸੀ ਜਾਏ ਕਿਉਂ ॥	
ਤੁਨੇ ਰਾਹ ਖਸ ਜਾਖੀ ਪਾਛਿ ਕਿਓਂ	॥ ੪੧੫ ॥
ਨਝਰ ਕਰ ਜੇ ਮਹਾਯੁਗ ਕੁੰ ਦੇਖਾ ਤਨਿ ॥	
ਏ ਹੈ ਆਸਕ ਆਪੁਸੇ ਜਾਰਿ ਸਹੀ	॥ ੪੧੬ ॥
ਜਲਾਪਾ ਤਯ ਆਪਾ ਉਸੀ ਦੇਵ ਕੁੰ ॥	
ਉਠਾਯਾ ਉਨੇ ਐਕ ਪਥਰ ਸੰਗ ਕੁੰ	॥ ੪੧੭ ॥
ਏ ਪਥਰਕਾ ਯਾ ਭਾਰ ਸੋ ਆਰਾਮਨ ॥	
ਸਲਾਯਾ ਉਨੇ ਸਾਹਾਜੈਦੇ ਤੇ ਕਥਨ	॥ ੪੧੮ ॥
ਤਨੀ ਸਾਹਾਜੈਦਾ ਉਸੇ ਦੇਖ ਕਰ ॥	
ਕਹਾ ਤਯ ਯੁਧਾਏ ਤੇਰੀ ਰੇਹਮ ਕਰ	॥ ੪੧੯ ॥
ਹਜੀਕਾ ਯੁਧਾ ਪਾਸ ਮਾਂਗੀ ਦੇਵਾ ॥	
ਰਾਖਾ ਤਯ ਯੁਧਾਨੇ ਸੋ ਉਨਕੁੰ ਘੋਸਾ	॥ ੪੨੦ ॥
ਕਹਾ ਫਿਕਰ ਹੈ ਯਾ ਫਿਲਾਹੀ ਗੁਲੇ ॥	
ਖਸੀ ਦੇਵ ਕਾਫ਼ਰ ਸੇ ਘੋਸਾਨਾ ਮੁਲੇ	॥ ੪੨੧ ॥
ਘੋਸਾਯਾ ਯੁਧਾਨੇ ਸੋ ਸਾਹਾਜੈਦੇਕੁੰ ॥	
ਪਥਰ ਜੇ ਲਗਾ ਸੋ ਵੇ ਦੀਵਾਰ ਕੁੰ	॥ ੪੨੨ ॥

(४४)

ठठा शाहाजदा तभी ज्येष्ठ कर ॥	
लगकर दधिया वार उर दवे पर	॥ ४२३ ॥
दये दैष का वार हुवाकुं सो ज्य ॥	
लगाध दध गरदन में तणवार तय	॥ ४२४ ॥
हुवा तन शुद्ध शरसे ती देवका ॥	
तरपने लगा आकमें भरदुदका	॥ ४२५ ॥
पोही देव जोला सो शाहानैदा कर ॥	
लगा वार दुल मुले पुरा कर	॥ ४२६ ॥
कहा शाहानैदा उमें फिर लहन ॥	
के ज्ये तुं मुले देया सिप्याता कमीन	॥ ४२७ ॥
तरप कर उमी देवने जव दिया ॥	
महंमद हनीकने नारा किया	॥ ४२८ ॥
सुना ज्य अपाज नारिकि जेमलाकने ॥	
पो काकर समज अपस दिल मने	॥ ४२९ ॥
के शाहानैदे ने देव मारा खली ॥	
झिकर मंद हुवा आप दिलमे वही	॥ ४३० ॥
सो जोहिर शाहा देजे धरेके भीतर ॥	
जोहित माल उस जजमे पडा है मगर	॥ ४३१ ॥
अनजमेय व अनवां के सामानकु ॥	
किया शाहानैदेने यकल सभा	॥ ४३२ ॥

(४५)

पैसे मे दया मही अक संदुकुं ॥	
के संदुक पुश असुपु मरयुपकुं	॥ ४३३ ॥
ने कुं यीने ताई वां पर अये ॥	
सा शाहान्नेदा सु संदुक मे सप दहरे	॥ ४३४ ॥
नी संदुकमे पे परी नेक पाप ॥	
के संदुक कुं कुं किता है सप ॥	॥ ४३५ ॥
हशारत किया फिर सा अमलाक अप उपर ॥	
कमंद अये कर तुं निकाण उपर	॥ ४३६ ॥
कमंद साथ संदुकुं पे पानद कर ॥	
सा अमलाक संदुक अये नेर कर	॥ ४३७ ॥
सा अमलाक पाला हनीका के ताप ॥	
हनेन देव मारा तुं या नहीं	॥ ४३८ ॥
कुवेके अंदर शाहान्नेदा पडा ॥	
के आ दप तुं मग ये मारा पडा	॥ ४३९ ॥
वा संदुक लीया तप उने अये कर ॥	
जडाया उमे कुंल मजपुत कर	॥ ४४० ॥
कुंल तोड दया तो माम्मासुक मही ॥	
अपस जन दिलमें पुसी हो रहा	॥ ४४१ ॥
सिताली घोडे यड वे धरकुं यला ॥	
वा संदुक का माल लेकर यला	॥ ४४२ ॥

हुवा भेहोत पुसहाल उसी साथ मे ॥
 ने लीमा न नये कुछ पातमे ॥ ४४३ ॥

हुवी सुंद मुदत सो हरान था ॥
 समो रानै दिलमे वही धीमानथा ॥ ४४४ ॥

मुसकत से माहजुप्य धस साथमे ॥
 के आतेज गप्य हुध मेरे हाथ से ॥ ४४५ ॥

सुनो शीर हकीकत अहुत दहीन सु ॥
 पुधा कि कुदरत पर रप्य मान तुं ॥ ४४६ ॥

भुत दिन हो गध कुवे के अंदर ॥
 किया शाहानैदेने दिल मे झिंकर ॥ ४४७ ॥

कमंद कुं न डाला सो अमलाक ने
 लगे राने महजुप्य के यादमे ॥ ४४८ ॥

तभी शाहानैदेने थुं कर कहा ॥
 के संधुक लेकर वो काकर गया ॥ ४४९ ॥

भेहोत गममे शाहानैदा हैरां हुवा ॥
 वो राने के सप्य होस अपना दिया ॥ ४५० ॥

नप्य अमलाक संधुक लेकर गया ॥
 देयो झिंके शुभहान करता है केया ॥ ४५१ ॥

वो शाधी सुं मतजुप्य हुवा सप्य सहज ॥
 कमंद उस कुवे पर गया था सो भुल ॥ ४५२ ॥

ਥੋਡਾ ਸਾਹਾਜ਼ੈਦਾ ਘਰਨਾ ਅਥਾ ॥	
ਕੁਥੇਥੇ ਪੈ ਆਸਪਾਸ ਫਿਰਨਾ ਅਥਾ ॥	॥ ੪੫੩ ॥
ਹੋ ਹਰਿਨ ਥੋਡਾ ਅਪਸ ਦਿਲ ਮਨੇ ॥	
ਪੈ ਥੋਡਾ ਆਧਾ ਹੈ ਕੁਥੇਥੇ ਕਨੇ ॥	॥ ੪੫੪ ॥
ਨਜ਼ਰ ਬੋਤਰਫ਼ ਵੇ ਸੋ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ॥	
ਸੋ ਅਮਲਾਕਕੁੰ ਖੋਲ੍ਹਿਤ ਫੁੱਡਨ ਲਗਾ ॥	॥ ੪੫੫ ॥
ਥੋਡੇਨੇ ਨ ਦੇਖਾ ਕੀਸੀਕੁੰ ਵਾਂਹ ॥	
ਪੜ੍ਹ ਢਾਂਢ ਸੋ ਉਨੇ ਲੀਨਾ ਤਮਾਂ ॥	॥ ੪੫੬ ॥
ਕਮੰਦਕੁ ਲੇਖਾ ਆਪਨੇ ਢਾਂਢੁ ਪੜ੍ਹ ॥	
ਸੋ ਲਟਕਾ ਦਿਖਾ ਉਸ ਕੁਥੇਥੇ ਅੰਦਰ ॥	॥ ੪੫੭ ॥
ਲਗਾ ਘਰਨੇ ਫਿਰ ਧਾਸ ਮਧਯੁਗ ਹੋ ॥	
ਨ ਲਾਧਾ ਅਪਸ ਕੁੰ ਕੁਥੇ ਪਾਸ ਵੇ ॥	॥ ੪੫੮ ॥
ਪੜ੍ਹੀ ਸਾਹਾਜ਼ੈਦਾ ਫਿਕਰ ਤਾਪ ਮੇ ॥	
ਥੇ ਸਰਦਾਰ ਆਲੰਮ ਦੇਖਾ ਆਪਸੇ ॥	॥ ੪੫੯ ॥
ਦਿਖਾਧਾ ਨਮਾਲ ਉਨਕਾ ਆ ਆਪਸੇ ॥	
ਕਿਧਾ ਅਰਜੈ ਸਾਹਾਜ਼ੈਦਾ ਉਨਥੇ ਕਨੇ ॥	॥ ੪੬੦ ॥
ਅਰਜੈ ਧੇ ਕਿਧਾ ਆਪਸੇ ਉਸ ਮੁਕਾਮ ॥	
ਹੋ ਸਰਦਾਰ ਸਭ ਮੁਰਸਲੁੰ ਥੇ ਤਮਾਮ ॥	॥ ੪੬੧ ॥
ਮੇਰੀ ਅਰਜੈ ਕੁਝ ਦਰਤ ਗੀਰੀ ਕਰੇ ॥	
ਮੇਰੇ ਹਾਲ ਪਰ ਧੁਮ ਮੋਹਾਘਤ ਧਰੇ ॥	॥ ੪੬੨ ॥

- કહા જિ ફરજેદ નેહા કુંજ ગમ રખ્યા ॥
 જાણા મેં ખુદા જો દીયા જો બહા ॥ ૪૬૩ ॥
- વલેકેન કમંદ હૈ વહી તુમ કને ॥
 લટકતી હૈ આંદર કુવેકે મને ॥ ૪૬૪ ॥
- અસારત દીયે ઉનકું આપ્યા ખોલ કર ॥
 કમંદ દોમ લટકતી કુવેકે આંદર ॥ ૪૬૫ ॥
- વોહી શાહાજાંદા કમંદ કું પકર ॥
 નિકલ ભાર આયા કુવેમે ઉપર ॥ ૪૬૬ ॥
- ઘોડેકું જો દેખ્યા કમંદ કે કને ॥
 દોનુ હાથ રાખે કમંદ કે કને ॥ ૪૬૭ ॥
- વોહી શાહાજાંદા ઘોડે પામ આ ॥
 બોહિત ખુશ દિલીમે ઘોડે મું મિલા ॥ ૪૬૮ ॥
- કિયા તખ ખુદાકા બોહિત વહાં શુકર ॥
 ઘોડે પર કિયા જીન ખાદી કમંર ॥ ૪૬૯ ॥
- હુવે સવાર ઘોડે ઉપર જીત કે ॥
 અલે ધર નઝર કિલ્લે એમલાક કે ॥ ૪૭૦ ॥
- વળે ફિર ફિકર હું કરી દિલ અપન ॥
 કે અવલ મેં જાણું જો જમહુર કન ॥ ૪૭૧ ॥
- જો જમહુર જી આયા થા ઉસ જંગલમે જલ ॥
 યહી શાહાજાંદેકું હુડણુ બદલ ॥ ૪૭૨ ॥

દેખ્યા શાહાજીંદે કું રાહ મે મિલા ॥	
તખ જમહુર શાહાજીંદે કું યું કહા	॥ ૪૭૩ ॥
કે ફિ શાહાજીંદા ભલા તું ક્રિયા ॥	
જો વો દેવ મરદુદ કન ના ગયા	॥ ૪૭૪ ॥
તભી શાહાજીંદા દિયા યું જવાખ ॥	
જો જમહુર કું તખ કહા ખા સવાખ	॥ ૪૭૫ ॥
પુકેલે મહમદ કે ઉસ દેવ કું ॥	
મીલાયા હું દોજીખ મે યું માન તું	॥ ૪૭૬ ॥
તુમારી ભલન કું કુવે સે નિકાલ ॥	
દિયા હું કુવેસે ઉસે ભાર ઝાલ	॥ ૪૭૭ ॥
વલેકિન એમલાક મરદુદ સહી ॥	
દગા દે મુજે લે ગયા હૈ વહી	॥ ૪૭૮ ॥
કે સંદુક થા ફિક કુવેકે મને ॥	
જોરોનકદ અસખાખ સખ ઉસ મને	॥ ૪૭૯ ॥
વો સંદુક મેં ઉસ પરી હુર કું ॥	
ખીઠા કર વે સંદુક મેં મહે પુર કું	॥ ૪૮૦ ॥
વો કાફર એમલાક મુશીખ લે ગયા ॥	
જલાયા ખોહિત ઉસને મેરા હિઆ	॥ ૪૮૧ ॥
કે જાજંગા અખ મેં ઉસે હુંડ ને ॥	
કહી ખાત તખ વે જો જમહુર ને	॥ ૪૮૨ ॥

- ਪੋ ਅੰਮਲਾਕ ਭੀ ਆਹਿਤ ਆਸਕ ਥਾ ॥
 ਪਲੇਕਿਨ ਹਮਨ ਸੇ ਪੋ ਫਰਤਾ ਅਥਾ ॥ ੪੮੩ ॥
- ਕੁਭੀ ਚੁਸ ਕਿਲੇ ਸੁੰ ਨ ਆਧਾ ਚਫਰ ॥
 ਨ ਕਰਤਾ ਥਾ ਹਰਗੀਯੈਂ ਧੁਫਰ ਸੇ ਯੁਯੈਂ ॥ ੪੮੪ ॥
- ਚਿਠੀ ਆਤ ਜਰਮਦੁਰ ਕਰਜੇ ਲਗਾ ॥
 ਤੇ ਨਾਗਾਹ ਗਰਦ ਤਿਕਿ ਘ ਭਿ ਸੁਮਾ ॥ ੪੮੫ ॥
- ਸੋ ਉਸ ਗਰਦ ਕਾ ਧਾਂਹਾਂ ਸੇ ਗੋਗਾ ਫੁਵਾ ॥
 ਤੇ ਜਰਮਦੁਰ ਸਾਹਾਯੈਂਦੇ ਕੁੰ ਖੁੰ ਕਲਾ ॥ ੪੮੬ ॥
- ਤਭੀ ਸਾਹਾਯੈਂਦਾ ਦੇਯਾ ਅਧ ਤਰਕੁ ॥
 ਪੋਛੀ ਗਰਦ ਜੁਰਾਨੀ ਫੀਸੀ ਹਰ ਤਰਕੁ ॥ ੪੮੭ ॥
- ਕਲਾ ਸਾਹਾਯੈਂਦੇ ਨੇ ਜਰਮਦੁਰ ਕੁੰ ॥
 ਫੀਸੀ ਗਰਦ ਕੀ ਆਤ ਤਰਕੁ ਸੇ ਕਲਾ ॥ ੪੮੮ ॥
- ਪੋ ਆਧੀ ਹਮਾਰੇ ਹੈ ਹਮਸੇ ਘਰ ॥
 ਫੀਸੀ ਗਰਦਕੁੰ ਤੁਮ ਸੋ ਦੇਯਾ ਘਰ ॥ ੪੮੯ ॥
- ਘਰ ਆਧ ਹੈ ਸਾਹਾ ਹਮਨ ਘੋਰ ਫੁਸੈਨ ॥
 ਅਲੋ ਅਧੇ ਸੇ ਜਨ ਮੀਲੇ ਸਭ ਅਧਨ ॥ ੪੯੦ ॥
- ਰਵਾਨਾ ਫੁਪੇ ਆਧੇ ਯੁਧਹਾਲ ਸੇ ॥
 ਮਿਲੇ ਪੇਸ਼ ਜਨਕੇ ਅਧਨ ਆਧ ਸੇ ॥ ੪੯੧ ॥
- ਮਹੰਮਦ ਹਮੀਦੁ ਤਘ ਧੋਤੇ ਸੇ ਉਤਰ ॥
 ਕਰੇ ਫਰਤ ਯੁਧੀ ਸੋ ਆਧੁੰ ਕੁੰ ਤਰ ॥ ੪੯੨ ॥

- હમન ઔર હુસેન સાહા રસુલે જમાલ ॥
મહમદ હમીદને કિયે તપ મકાલ ॥ ૪૬૩ ॥
- કહા મય હમીદે ઉનમે અપના હવાલ ॥
જો પુછે ઉમીદા વાંદાં દે મવાલ ॥ ૪૬૪ ॥
- જો કુછ ઉનપર યુજૈરા કહા મય ખતા ॥
વલે ઉનકે આગે રખા ના છુપા ॥ ૪૬૫ ॥
- વેલી ખાત સુત તપ હમન શાહ જવાન ॥
કહા મય હમીદા સે અપના ખયાન ॥ ૪૬૬ ॥
- કહા ભાઈ હજૈરત અલી ભી નિકલ ॥
ગચ્છે હૈં વે એમલાક કે કિલ્લે પરચલ ॥ ૪૬૭ ॥
- અમહાખી હજરત ગચ્છે લેકે સાથ ॥
મહમદ હમીદ ને સુતી તપ યે ખાત ॥ ૪૬૮ ॥
- હમન ભી જુ નિકલેં હૈં હુડન અહલ ॥
કે કિલ્લે જમહુર કે જાવે સો અલ ॥ ૪૬૯ ॥
- તીનુ ભાઈ મીલ તપ કિયે યે સુખન ॥
કે જમહુર કે સાથ હુતા અપન ॥ ૫૦૦ ॥
- રવાન હુવે જપ્પ યો આઈ જને ॥
સો પૌહોચે યો હજૈરત અલી કે કને ॥ ૫૦૧ ॥
- તીમા શામ કે વખત પૌહોચે સભી ॥
સો હજૈરત અલીને અપ્પર યે સુતી ॥ ૫૦૨ ॥

(५२)

उसी वज्र तय साहा दुल दुल खार ॥
मधुं कु गले लाये और दर कितार ॥ ५०३ ॥

सिद्ध और मना मोहित करने लगे ॥
महमद हनीक देय दुजन लगे ॥ ५०४ ॥

ने गुजरी हकीकत जो तुम मय को ॥
किरसा देया है गुजरी मनी तुम को ॥ ५०५ ॥

महमद हनीक तय उटे आल कर ॥
हकीकत ने गुजरी कड़ी सर य सर ॥ ५०६ ॥

उसी देव की मय हकीकत को ॥
जो हजरत अली नी मुसी हो रहे ॥ ५०७ ॥

हजरत आदरी है तुमारे उपर ॥
किये पंडितवाणी उसी देव पर ॥ ५०८ ॥

धड़ी कि अटे मय य पेशे पदर ॥
हे साहान्जदे कु नय देया गार कर ॥ ५०९ ॥

वा रंग ३५ उनका जो तयदिल है ॥
तनी साद हजरत अली ये को ॥ ५१० ॥

मुदा ने अमन से रय लाया मगर ॥
पोंकी साहान्जदे मोहित शुकर कर ॥ ५११ ॥

मनी लाव लशकर से हमरा हुवा ॥
तो कतरान अमलाक आकर मिला ॥ ५१२ ॥

- જો એમલાક વ કતરાં ખડે હાથ જોર ॥
 ગુનાહા પપ્પશ દેવ હમ રહેં હમ ડહુર ॥ ૫૧૩ ॥
 સભી લોક કિલેકે આકર મિલે ॥
 કે કલમા પરહ સખ મુસલમાં હુવે ॥ ૫૧૪ ॥
 જો હજીરત અલી સખકુ હમરા લે ॥
 વો હજીરત મદીને કું આઈ ચલે ॥ ૫૧૫ ॥
 કે સરદાર આલમ મદીને જો આ ॥
 કે દરગાહ મેં સુખહાન કે મુજદા ક્રિયા ॥ ૫૧૬ ॥
 સભી ચાર વે હજીરત અલી જખ મિલે ॥
 ગલે મીલ સખું કું મુખારક દીયે ॥ ૫૧૭ ॥
 જો કુંઝ માલ લાઈ થે ઉસ જાઈ કા ॥
 ગરીબાં ફકીરાં કું દીયા સખ લુટા ॥ ૫૧૮ ॥
 હુવે થે મુસલમાન જિતે ઉત કને ॥
 વસીયત નસીહત તખી કી શુને ॥ ૫૧૯ ॥
 કે આગે થે ફિરસા અથા ફારસી ॥
 જો દખ્ખા થે મુશકિલ ફિકર તખ કીયે ॥ ૫૨૦ ॥
 બેઠા થા મેં આપસ મને બે વોહમ ॥
 ખુદાને મેરે દિલ મેં ડાલા ફહમ ॥ ૫૨૧ ॥
 કે થી સખ હકીકત નશર સર સરી ॥
 કે મીસકીન દખ્ખની કયા મુસતરી ॥ ૫૨૨ ॥

(૫૪)

ન દેના કોઈ તાન મેરે સુખન પર ॥
 જો કોઈ ઈચ્છે કિરસે કું પરહેગા મગર ॥ ૫૨૩ ॥
 જો કુચ ઉચ નમર મે લીખા થા બયાન ॥
 વોચીકિ નજમ બાંધ કિયા મેં અયાન ॥ ૫૨૪ ॥
 યે મીસકીન કિરસા કિયા હૈ તમામ ॥
 દરદ બર મહિમદ અલોહીસ સલામ ॥ ૫૨૫ ॥
 યે કિરસે કું જો કોઈ મુનેગા મહી ॥
 વોહી દોરત હોવે અલી કા મહી ॥ ૫૨૬ ॥
 કે રોજી જાજી કું બહક કે ઈમામ ॥
 મુજે સુરખ સું રાખના અજી આમે જામ ॥ ૫૨૭ ॥

તમામ શુધ.

